

Montessori pedagogiju osmislila je dr. Maria Montessori, koja je kroz znanstveno promatranje djeteta došla do mnogih spoznaja. Montessori program se provodi u pripremljenoj okolini koja uključuje pribor za rad i aktivnosti koje djeluju poticajno na dječju znatiželju, te ona uče otkrivajući. Montessori skupine čine djeca različite dobi, kao u obiteljskom okruženju.

Djeca napreduju vođena vlastitim potrebama te prema tome biraju i područja svog interesa. Ovakav rad omogućuje razvijanje osjetila, koordinacije i kontrole pokreta, koncentracije, te ponavljanje aktivnosti pri čemu stječu samopouzdanje i samostalnost.

Montessori program i pribor obuhvaćaju pet područja djelovanja: vježbe poticanja samostalnosti u svakodnevnom životu (briga za sebe, briga za okolinu, razvoj društvenih odnosa, vježbe kretanja), vježbe poticanja osjetilnosti (razvoj osjeta: vida, dodira, sluha, težine, topline, mirisa, okusa), vježbe iz područja matematike, vježbe za poticanje razvoja govora, čitanja i pisanja (uz materinji i rano učenje engleskog jezika), kozmički odgoj (zemljopis, povijest, botanika, zoologija, ekologija, glazbena i likovna kultura, različita događanja.) Svako pojedino područje sadrži niz vježbi koje razvijaju određene vještine, znanja i sposobnosti.

Marija Montessori govori o osobitoj sposobnosti djece za razvoj i učenje u razdoblju do treće godine života

Ona to razdoblje naziva razdobljem senzitivne faze kod djece, odnosno razdobljem posebne osjetljivosti za određena razvojna područja (pokret, jezik, red, ljubav prema okolini). U prve tri godine života djeca profinjuju sva svoja osjetila i pokrete, čime se njihov mozak strukturira u inteligentni misaoni organ. Kod djece se taj proces odvija na nesvjesnoj razini jer dijete raspolaže unutarnjim potencijalima, odnosno ima posebnu "glad za učenjem".

Potencijali se aktiviraju poticajima iz okoline, koja ima velik utjecaj na cjelokupni razvoj djeteta. Okolina treba odgovarati dječjim razvojnim potrebama, ne dopuštajući da važne faze razvoja i učenja prođu neiskorištene.

„Da bi postalo zrelim čovjekom, dijete mora jako mnogo raditi, počevši od prvog dana svog života. Mora učiti ispravno se služiti svojim udovima i stjecati iskustva o svim stvarima iz svoje okoline. Dijete to čini slijedeći prirodni zakon i zato mu ne smijemo uskraćivati nužna sredstva za taj dug i težak posao odrastanja“ (Montessori, 1954.)